

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltnak.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak tőrfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

A tüzbiztosítás.

Maholnap fedél alá kerül a gazdának sok fáradsággal s még több aggodalommal szerzett évi természetmánya, munkásságának gyümölcse. Egygyel több ok, hogy a biztosítás kérdése előtérbe toluljon, annál inkább, mivel a betakarodás után mintegy rendszeresen kezdődnek a tüzvészek.

Tavaszzsal a hosszan tartó szeles idők, nyáron a nagy melegek teszik puskapor-szárazzá az épületeket, ősszel a betakarított és összehalmozott gabonaneműek emelik a tüzvészlyt, a mely időnként oly rettenetesen tart mindnyájunkat.

Igen, az évnek $\frac{3}{4}$ része alatt függ fejünk felett a Damokles kardja, $\frac{3}{4}$ része alatt tölt el aggodalommal azon gondolat, hogy egész életünk keresménye pár óra alatt semmivé lehet s osztályrésznünk a tisztességes megélhetés helyett a nyomor és szenvedés, a koldusbot.

Hát erre könnyen azt válaszolhatja akárki, hogy ott vannak a tüzbiztosító-társulatok, lamentatio helyett használjuk fel a kedvező alkalmat, s míg nem késő, biztosítsuk javainkat.

Nem tagadom, hogy ez csak így volna helyesen. De azt mindenki jól tudja, hogy az emberek gondolkozása még saját jóllétük érdekében sem egyforma; míg egyik a helyzet komolyságára való tekintetből felhasználja a kedvező alkalmat, a másik könnyű vérell önmagát, családját és összes vagyonát kiteszi a véletlenségnek. És — sajnos — a köztapasztalat szerint sokkal többen vannak azok, kiket ez utóbbi osztályba sorolhatunk.

Azonban, hogy a tüzbiztosítás ügye még általánosabbá nem vált s úgy szólva, mint

kellene, közszükséget nem képez, ennek az emberek említett közönyösségén kívül más fontos okai is vannak. Sokszor csalódtak már az emberek. Az egyik is, másik is tapasztalta, hogy a szószátyár, idegen ügynökök belebeszéltek a biztosításba; azt se tudták, miféle társaságnál biztosítanak, hogy s miként megy ez a dolog, s aztán ha a szerencsétlenség bekövetkezett, arra ébredtek fel, hogy a kérdéses társaság nem fizető-képes, vagy ha esetleg még meg nem bukott, akkor az illető társaság ügynöke olyan becslést visz véghez, hogy veszett fejszének a nyele se kerül meg.

Hogy a biztosítás általánossá tétessék, más alapon kell szervezni. Ezt saját, de nemzeti érdekünk is követeli. A mostani társulatok legnagyobb része idegen, nem hazai tőkével dolgozik; pénzünket más haza fiainak javára adjuk s a perczenttel idegen ügynökök egész hadát tartjuk évenként. Felháborodik az ember lelke, ha lát olykor-olykor egy-egy idegen frátert, ki ha lépre vihette az embereket, zsebében a nagy perczenttel póffeszkedik, dözsöl.

Nem mondom én, hogy nincsenek hazai tüzbiztosító-intézeteink, melyek elég méltók a pártolásra; de a nép nem tudja, melyik másik, s a legtöbb esetben az sincs, a ki felvilágosítsa, s ha volna is, nem mindig hisz, olykor épen önmaga kárával.

A tüzbiztosítás szervezése lehetne kölcsönös szövetkezés útján, t. i. több száz vagy ezer ember szövetkezetre lépne érdekeik kölcsönös megóvása végett, önként értetvén, hogy a közösen megállapított %-ot pontosan fizetnék. Az ilyen szövetkezet azonban nem vezetne a közös célhoz: a tüzbiztosítás ügyének általánossá tételéhez. E kérdésnek részleges

megoldása pedig nem mozdítván elő az általános jóllétet, habár nemzeti és hazafiúi szempontból kifogás alá nem esnék is, nem pártolható. A tüzbiztosítás ügye, akár mint magán-, akár mint közérdeket tekintsük, elég fontos arra, hogy annak jótétményében mindenki részesüljön és terheit különbség nélkül hordozza.

A tüzbiztosítás ügyét lehetne szervezni vármegyileg is, a mint ez jelenleg Maros-Tordavármegyében van s közmegelegedésre virágzik. Hogy ez a mai biztosító társulatoknál, sőt a kölcsönös magán-szövetkezeteknél is üdvösebb s olcsóbb lenne, arról meg vagyok győződve. S ha még nem feledjük azt is, hogy a pénz nem vándorolna külföldre, hanem köztünk forogna, s ha azt is figyelmünkre méltatjuk, hogy a pénzkezeléssel és ügynöki teendőkkel megbízott egyének közülünk valók volnának, saját véreinknek adnánk kenyeret s nem holmi cseh, sváb, rác, s tudja az Isten, mi mindenféle póffeszkedő járdataposóknak, valóban szükségesnek kell itélnünk.

Tegyük egy kis számítást. Ha ma biztosítást eszközölünk, 0.70—0.90, sőt 0.95 %-ot is kell fizetnünk. Egy oly épületnek biztosítási díja tehát, melyet 1000 frtig biztosítunk, évenként 7 frt — 9 frt 50 kr és ezenkívül az illeték; váltakozik tehát 7 frt 50 kr és 10 frt között. Hát ez utóljára nem sok, mert vele nemcsak nyugalomunk van biztosítva, hanem vagyonunk is, csak hogy a pénz sokféle kell, s ha olcsóbban és érdekeinknek megfelelőbb szem előtt tartásával eszközölhetnők a biztosítást, az mégis kívánatosabb volna.

Vármegyénkben van 27,861 ház. Minden háznak vannak melléképületei s így azokkal együtt átlag véve, minden ház értékét bizto-

A „Szekelyföld“ tárczája.

Kikapós menyecskéknek.

(Franziából.)

I.

Egy reggel a kedves kis d'Argentre urnő — fiatal, alig két éve férjezett, csinos, még majdnem gyermek — épen keztüit gombolta be és a tükörbe még egy utolsó pillantást vetett fátyla alól, mely orrocskája rózsás szárnyáig ért, midőn az öreg Clégurec hercegnő hirtelen belépett a szobába és a nagy sietségtől kimerülten a közel karzébe vetette magát.

— Hogyan! ön az néni?

— Igen, igen, hugom, én vagyok.

Clégurec hercegnő nagyon komolynak látszott. Macskaszintű kis szeméből mintha harag cikázott volna, és hajfürtjein is a gondtalanul odavetett szálak borzongtak.

Majd gyorsan kérdé:

— Hová mész ily korán?

— Én — mond Argentre urnő meglepetve, mi-alatt oly gombért hajlik le, mely le sem esett — a templomba megyek, hiszen ma vasárnap van.

— Hazudol.

— Néni!

— Azt mondom, hogy hazudol. Eszed ágában sincs, hogy te ma vasárnap a templomba menj. Te Puyroche urhoz mész, Galilée-utca 31. szám.

— Ez nem igaz.

— Szórol szóra igaz. Ne vesztegesd az időt tagadással, mindent tudok. Tegnap este, Soinoffné bálján, az öltöző-szoba függőnye mögött állottam, midőn Puyroche ur téged arra kért, hogy hozzá jöjj. Persze, ha neked is úgy tetszik. Te pedig, bár elfordítottad fejedet és kezdet is visszahuzni igyekeztél, azt felelted: „Jól van! igen, eljövök.“ Hangod a megindulást utánozva reszketett, mozdulatod pedig a szeméremmel egyesült odaadás, engedékenység folytán felette kedves, elragadó volt. Megígérted, hugom! Egy szóval tehát, ha te most innen ma délelőtt elmész, neked kedvesed lesz két óra múlva, vagy egy óra múlva, a szerint, a mint Puyroche urnak tetszeni fog, többé-kevésbé hosszas ellenmondásod után, feletté diadalmaskodni.

Argentre asszony szemeibe könnyek toltak, aztán hirtelen felemelte fejét és lábával dobantva, így szólt:

— Nos, ennek ön lesz az oka! Miért erőszakolt oly emberhez, kit nem szerettem, ki vén és rut? Azt hiszi ön, hogy szívem nem lázad föl, midőn az ő erőltet karjai ölelnek, hogy nem undorodom a csóktól, mit hervadt ajkaival erőszakol reám? Boldogtalan vagyok, néni, és búmban szívesen meghalnék; és miután unatkozom, kedvest kell keresnem.

— És azt hiszed, hogy akkor már mulatni fogsz? Hallgass rám. Nyiltszívű voltál, annál

jobb, én is az leszek. Úlj le és jól figyelj. Van időd, ráérsz. Puyroche ur most az első alkalommal nem fog megharagudni, ha kissé tovább várakozik. És ha szavam után nézeted nem változik, akkor nem bánom, tégy kedved szerint.

II.

„Erkölcsei oktatás? Nem, kicsikém, légy nyugodt, azzal nem kinözlak. Törődik is valaki az erkölccsel a mai világban! Oly világban élsz, a hol a nőt még a botrány is csak viszonylagos értelemben becsteleníti meg! Ha e nagy szavakat hangoztatnám előtted: „erény, szemérem, a név tisztasága“, meglepetve néznél reám. Ne félj, én is a te korod gyermeke vagyok, miután a magam korát már átéltem. Én mi különöst sem találok abban, hogy előkelő hölgyek, kik tegnap este férjeik karján tiszteletet és hódolatot vívtak ki maguknak ott, a hol megjelentek, holnap már külön szobában vacsoráznak egy operette-énekessel, ki őket a pincér jelenlétében tegezi! Ha tudomásomra jut, hogy Sionoffné asszony egy szép este Aladin bohócczal mulatott, vagy hogy Portalégre asszony kocsisával vagy inasával Belgiumba szökött, ez kissé kellemetlenül érint, de nem nagyon. Elhamarkodott dolgok kétségkívül, miket azonban a nagy világ csakhamar elfeled, sőt megbocsát; és azok a hölgyek nagyon kedves estélyeket rendeznek. Elképzelheted kicsikém tehát, hogy egy csöppet sem bánt az a gyöngéd vonzalom, mely-

istási alapul számíthatjuk ezer frtba. A fen-
nebbi perzentet véve biztosítási díj, leg-
kevesebb begyűlne 195,027 frt, mint leg-
több: 278,610 frt évenként. Ez roppant ösz-
szeg. Az évi tűzkárt megyénkben átlag véve
40—50 ezer frtnál többre tenni nem lehet.
Leszámítva az illetéket és a kárt, leszámítva
a kezelési költséget, a ma divatban levő %
kal 100 ezer frtnál több maradna. Ez világó-
san bizonyítja, hogy a mai tűzbiztosítási díj
felénél is kevesebbe kerülne az egyes szemé-
lyeknek a biztosítás, ha az vármegyeileg szer-
veztetnék; mindenkire kötelező lenne és a biz-
tosítási díj az adóval szedetnék be.

Hogy a biztosítás ügye azonban minden-
kire életszükségletté váljék, ahhoz szükséges,
hogy a népben erős gyökert verjen az a tu-
dat, hogy soha semmi körülmény elő nem
fordulhat, mely egy esetleges szerencsétlen-
ség alkalmával gátol szolgálna arra, hogy a
biztosítási díj az értéknek megfelelőleg azon-
nal és kimaradhatatlanul kifizetettik. Ily biz-
tosnak volna tekinthető akkor, ha az állam
venné kezébe és törvényileg szabályozná a
kötelezővé tenné kivétel nélkül mindenkire a
biztosítást. Ezen garancián kívül előnyösebb
volna a törvényes intézkedés azért is, mivel
akkor a % is csökkenne s olcsóbb lenne a
biztosítás.

Hogy a biztosítás ügyét az állam vegye
a kezébe, ez eszme nem is új; foglalkoznak
vele Ausztriában is. A biztosítást következő-
leg osztályoznám: A magánszövetkezet: jó;
a vármegyei szervezés: jobb; a törvény szer-
inti szabályozás, az állam mint biztosító tár-
sulat: legjobb.

Az általános biztosítás kötelezővé tételének
az anyagi hasznon kívül még erkölcsi értéke
is volna; megszűnnének t. i. a boszúból szár-
mazott gyújtogatások, mert boszút állani e
nemtelen eszközzel többé már nem lehetne.

Van még egy körülmény, melyet nem sza-
bad számításán kívül hagyni, ha azon elő-
nyöket akarjuk latolni, melyek a törvényileg
és országosan kötelezővé tett tűzbiztosításhoz
vannak kötve.

Értem a tűzoltó-egyletek felvirágzását. Ez
intézmény maradna akkor is a társadalom
gyermeké, de hatalmas protectora lenne az
állam, melynek a begyűlendő díjakból hatal-
mában és módjában, de érdekében is állana
az egyletek nagymérvű segélyezése, consoli-
dálása. A tűzoltó-egyletek mai állapota nem
virágzás, hanem inkább vergődés a megélhe-

tésért. Virágzásnak kezdete lesz azon idő,
midőn az állam veszi kezébe a tűzbiztosítás
ügyét.

Aurora.

A király Galicziában. Bécsi hírek szerint a király
augusztus elején Galicziába utazik, hogy a prze-
mislis és jaroslavi erődítéseket megsemmisítse.

A regále megváltása. Wekerle államtitkár elnök-
lete alatt kedden a pénzügyminiszteriumban meg-
kezdődtek az egyes miniszteriumok által kiküldött
képviselők érdemleges tanácskozásai a regále-
megváltás ügyében. Egyelőre csak az államosított
italmérési jogra vonatkozó törvényjavaslat tár-
gyaltatott.

Rendkívüli előléptetések. A bécsi „Armeebblatt”,
azt írja, hogy augusztus havában, a király szüle-
tés-napján, 900 tisztet fognak előléptetni.

SZEMLE.

Napok multak el a német császár és orosz czár
találkozása óta s még maig is csak kombinációk-
kal van telve a politikai világ e találkozására néz-
ve. Orosz diplomáciai körökben azt hiszik, hogy
a német császár látogatása elhárította a félre-
értéseket, melyek Német- és Oroszország közt
fennállottak. A német sajtó egy része a jövő iránti
reménnyel van eltelve, míg másik része s az an-
gol sajtó is feketébb színben látja a jövőt. A béke
e lapok szerint biztos. De mily áron? Bulgária
szabadságának és függetlenségének árán. Az orosz
félhivatalos lapok ebben szabják meg a béke árát
s azt mondják, hogy Koburg Ferdinánd fejedelem
eltávolítása el van határozva. Vilmos császár elő-
zékenységgel vette ez eszmét s ő maga fogja jegy-
zékben felszólítani Ferdinánd fejedelmet, hogy
hagyja el a bitorlott trónt. Az orosz czár ennek
viszonzásául szintén hajlandó engedelményeket
tenni. Részben lemond a Bulgáriában való befo-
lyásáról, de elvárja, hogy mi se avatkozzunk a
Balkán-ügyekbe. — A két uralkodó találkozásá-
nak örömszajába tehát belevegyült Bulgária sza-
badságának, függetlenségének halálharangja. Ez
a hang, ez a halálharang kongása pedig a mi ál-
mainkat is megzavarja s figyelmeztet, hogy ébren
legyünk.

Az oroszok nem szűnnek meg a Bulgária elleni
cselekvések gyártásában és az annak független-
sége elleni lázongás szításában fáradozhatnak.
Ujabb orosz összeesküvés hírért hozzák Bukarest-
ből. A ruszoki rendőrség Oroszországból jövő
két embert fogott el, kiknél kompromittáló kiewi
leveleket találtak. Ezen levelekből ugyanis az
tűnik ki, hogy a bolgár kormány megbuktatására
komoly és nagy előkészületek történnek.

lyel egy hölgy saját rangjabeli férfitu iránt visel-
tetik! Te szereted Puyroche urat? Igen természet-
esen az egész. Ő ép oly nemes, mint te, és vagyona
sem kevesebb, mint a tied. Helyes! Ez „össze-
illő szövetség” lesz és a jó izléssel bíró em-
berek ezt csak úgy fogják helyeselni, mint a hogy
én helyeslem. Hogy másokat korholhassunk, ne-
künk teljesen szepleteleneknek kell lennünk. Nos,
hiszen én husz éves, harmincz éves voltam. Har-
mincz éves voltam, jegyezd meg magadnak! Nem
kivánod, hogy balgaságaimat elmondjam neked?
Pedig elkövettem olyanokat is, bevallom. Sőt azt
hiszem, hogy az egész világ is tudta; sőt maga
Clégurec ur is tudhatta. De ő sokkal udva-
riasabb volt, mintsem azt velem észrevételte
volna. Mindketten megegyeztünk abban, hogy er-
kölcösi oktatásra nincs szükségünk. Éshaazt tanács-
lom neked, hogy a hűtlenséget kerüld, — mily
csunya szó ez! — nem azért teszem, mert a hűt-
lenség bűn, hanem mert unalmas! Oh, nagyon
unalmas!

Mit vársz te attól, kit kedvessé emelsz? A bú-
nak feledését, örömet, szerelmet. Férjed rut, Puy-
roche ur szép; férjed vén, Puyroche ur fiatal; így
szólsz tehát magadban: „A menyit az egyikért
szenvettem, oly boldog leszek a másikkal.” Aztán
meg fiatal vagy te még nagyon, az elolvasott re-
gények emlékei meglevenülnek és elzavarják
fejeoscskédet; te örökké gyöngéd szavakra gondolsz,
mik sohasem szűnnek meg, ábrándos önkívületre
egy szerető férfi karjai között, térdén elrebegett

vallomásokra, illatos szobára, vágyat keltő ma-
gányra! Kettlen egyedül élni egy örökös mámor-
ban, ah! ez a földi éden lenne, és most ez élvét,
e gyönyört elutasítam? Nem, nem, én szeretek és
engem is szeretnek, örültség lenne a mámor ne-
továbbjának ellentánni! . . . Hugom, te kis bolond
vagy.

Az a szerelem, melyről te álmodozol, nem léte-
zik és soha nem is létezett; különösen pedig je-
gyezd meg magadnak azt: minden kedves-
ből idővel férj lesz.

Igen, férj!

A kezdet bája, varázsa a bekövetkezett birás
után megszűnik a szerelem illúzió daczára, miket
a nő megőrizni igyekszik. Ki is mondta csak:
felette különös, hogy mi mindent tehet egy férfi a
nő előtt, a nélkül, hogy reá nézve megszűnnék
angyal lenni? Nos, a nő eloszlan nem akaró ábr-
ándjai között megjelenik a házaseslet unalmával,
szótlan estéivel, csókjaival, melyek másra gon-
dolnak!

A férj rut volt?

De hiszen most már a kedves is elhagyja udva-
rias modorát és behízog szokásait, melyeknek
varázshatalmát köszönheté; rettentően pipázik,
ép úgy, mint a férj, és gyakran még szakállát sem
illatozza be. A férj öreg volt és a fiatal menyecske
undorodik az erőtlén karok ölelésétől, a bágyadt
ajkak csókjától! De hiszen most már a kedves sem
fiatal. És vajjon maguk a fiatalok is nem aggok-e
mainapság? Nem pazarolták-e el erejüket, ajkai-

Belgrádban a királyi pár válópőre ügyében a
külgügyminiszterium palotájában e hó 24-én dél-
előtt több óráig tartó minisztertanács volt a király
elnöklété alatt. Az eredmény eddigéig ismeretlen;
csak annyit mondanak, hogy tanácskozásnak meg-
lehetős viharos epizodjai voltak. A többi között
Mijatovics külgügyminiszter a király nagy elégt-
letlenségére igen erősen sürgette, hogy Milán ne
váljon. — Mint Belgrádból távirják, diplomáciai
körökben azt hiszik, hogy Nátália királyné, orosz
személyiségek tanácsára, mégis egyezséget fog
kötni a királylyal. Egy pétervári távirat szerint
pedig befolyásos személyiségek azon fáradoznak,
hogy a czár kihallgatáson fogadja Nátália király-
nét, a ki szeptember hónapban Odesszába utazik.
Ott van eltemetve a királyné atyja.

Boulanger a legutóbbi választásnál csufos vere-
séget szenvedett Ardèche-megyében. Boulanger
25,000 szavazatot kapott, míg az opportunistá el-
len-jelölt kapott 42,000 szavazatot. A reklám-
tábornokról most már mint bukott nagyságról be-
szélnék mindenfelé.

A társadalmi misériák.

Socrates azt mondta magáról, hogy ő sokaknál
bölcsebb. Első tekintetre meg kell ütköznünk e
kifejezésben, mivel ebben annyi elbizakodottság
látszik, mint a mennyit egy bölcsessel tudományos
részleti szempontból is alig lehet összeegyeztetni.
De nem szabad feledni az okot sem, mi Socratest
e nyilatkozatra indította. Barátainak szertelen
nagyzolásai és a hőbortosságig menő elbizako-
dottságuk ellen akart ez radicalis kura lenni. A
bölcse meggyőződött arról, hogy azok nem annyira
nagyok, mint a mennyire nagyoknak akarnak
látszani; azért is a midőn tisztába jött a helyzet-
tel, kifejezést adott abbéli nézetének, hogy ő
bölcse; bölcsebb sokaknál, — ugymond — mivel
elismeri, hogy még sokat nem tud, amazok pedig
azt hiszik, hogy meghódították a tudománynak
egész országát.

Ezzel szégyenítette meg Socrates azokat, kik
önhittségükben nagyzolván, tulbecsülték magu-
kat.

De az idők végtelen folyása nem tesz változást
az emberi természetben. S így vannak ma is so-
kan, kik a társadalomban különczködnek, saját
körükön tulterjeszkedve, mintegy csillogni akar-
nak.

A mindennapi élet eléggé bizonyítja állításunk
igazságát. Hiszen ama merevség is, a mi társas
életünkben a jóakaratu érdeklődést minden ne-
mes eszmék iránt megöli; a pöffeszkedés, a mi
jogosulatlan és képzelt fölénnyt nyújt az én-
nek; nem különben a tulterjeszkedés, mely miatt egy
forint bevétel mellett gyakran két forintot adunk

kat nem fertőztették-e meg a fizetett szerelem
c-ókjaival? Hagyj fel minden kába reménnyel,
midőn a hitves hűségét megnyerni készülsz. Mert
mondottam már és újból ismétlem, hogy a ház-
ság törés nem egyéb, mint újabb házasság, minden
unalmával, közönyével együtt; néhány hét mulva
a gyapot-ing, néhány hó mulva a hálósipka ke-
rül elő!

És ne építs a válásra!

Férjét elhagyhatja a nő, de kedvesét elhagyni
sokkal nehezebb. A nő választotta, a nő akarta!
Kötelezettséget vállalt magára, melynek meg kell
felelnie. Nem szabad bevallania, hogy nem volt
igaza, hogy csalódott. A szenvedés ilyenkor véd-
telen és akárhány bűnös nő van, kinek kedvese
ép akkor, midőn mellette ül, az unalom szülte
gondossággal és talán vágygyal is ép arra gondol,
hogy mily jó volna neki otthon, a férj otthonában!

III.

Az igazat megvallva, épséggel nem tudom,
hogy a hercegnő szavai mily hatást gyakoroltak
Argenté urnőre. Megértette-e a menyecske, hogy
mily dolgoknak néz elébe, ha szeretőt keres ma-
gának? Beérte-e, rosszabbtól tartva, ezentul a rut
és öreg férjjel is? Szívesen elhiszem és hajlandó
vagyok elhinni. Annyi tény, hogy e vasárnap
nem ment a Galilée-utczába. De hiszen vannak
oly jámbor lelkek, kik hétfőn is elmennék a
miséhez.

ki, arra enged következtetni, hogy az ilyféle eltanultság nem üdvös dolog nálunk s nem nekünk való.

E nagyvási kór-tünet, jobban mondva társadalmi betegség többszörös ártalommal jár, mert a hol ez felüti fejét, ott előbb-utóbb lábra kap a szegénység, önzés, hiúság, becsvágy és az apróbb érdekek hajhászása is.

Azt mondja Jean Paul, hogy: „A nagyvárak tükre a szegénységnek, mi vagy sívárleket, vagy kimerült zsebet mutat.”

Igaz van, mert a ki ismerettel és vagyonnal rendelkezik, legkevésbé sincs arra utalva, hogy mutasson, sőt hallgat, mert a kincs, legyen az bármilyen, mindig csak kincs marad és csillogni fog még elrejtve is; legyen az akár szellemi, akár anyagi kincs. Alig van azért visszatetszőbb annál, mint midőn valaki azt fitogtatja, hogy neki a szerencse jobban kedvezett, vagy talán ő nemesebb agyagból lett gyurva, mint egy másik embertársa. Az ilyen képzelte nagyságot a józan közvélemény megszokta vetni, olyannak tekintti, mint a ki elvben távol állván tőle, tartózkodó állást érdemel.

S nem minden ok nélkül; mert ez a társadalom levegőjét megrontja, miasmákkal tölti el, majd következményeiben kiöli az emberektől a kölcsönös bizalmat, diadalra segíti az irigységet, gyűlölséget és ellenszenvet. Elválasztja az embert az embertől, eltörpíti az egyéni komolyságot, a helyett, hogy a jelen társadalmat megmenteni törekednék; sőt, a mi elszomorít, utat nyit annak is, hogy a szenvedélyek megszapordván, a már meglevők mindinkább lábra kapjanak.

Mondhatná valaki, hogy fejlődés és alakulásoknál mindig találkozik felületes tömeg, mely túl lö a czélon; de ebből nem következik még, hogy általa a baj végzetes és kiható legyen.

Igaz, hogy az emelkedés mindig teremt tulzókat is, de kötelessége a higgadtabb elemnek oda hatni, hogy ezt minden áron megakadályozza. Jól fel fogott érdekünk követeli, hogy a mi a polgárosodás és közös haladásunk veszélyével jár, attól soha el ne tekintünk. Miután pedig a nagyváros, pöf-feszkedés egyike a rossz tulajdonoknak, csak kár-hoztatni tudjuk. És pedig méltán; mert mivé lenne a társadalom, ha mindenki nagynak tartaná magát, ha nem tudna egy komolyabb elem eme visszatetsző dolgokon felülkerekedni? Egy végzetes chaos, mely a nemzet életének szomorú sorsát hosszú időkre döntően el már csak azért is, mivel ez semmi egyéb, mint az üres gögnek, jogosulatlan becsvágynak kifolyása.

Meg kell vallanunk, hogy ezen bajok nagyon be vannak ékelve társadalmunkba. Ki nem tudja azt, hogy már nemcsak a felsőbb, de maga a középosztály is kezdte földelni a szokásait? Eltanult egyet-mást a „legazdálkodott” gentrytól, urat játszik, jogtalan megkülönböztetések után vágyik s nemcsak formailag, de bensőleg is a mellett van, hogy ő már többé nem kis valami és nem az, a ki volt. Ezekre gondolva, csak egy vigasztalásunk van, t. i. hogy a nép alsóbb osztálya — bár benne is megvan a vágy, túllőni a czélon — komoly kifogás alá nem esik. A morális érzékében egészséges népet még nem sikerült igazi élet-elveitől eltántorítani.

Maga a felső osztály is kezdte megvetni a hálátlan anyagságot, nagyban ragaszkodik a józanabb intenciókhoz; egyedül a középosztály süllyed, mely sehogy sem akarja magát emancipálni az idegen-majmolások, eltanultság és egyéni sajátságoktól, nem törekedik arra, hogy a jelenlegi helyett egy egészségesebb társadalom képződjék. Pedig mindaddig, míg e bajnak komolyságát fel nem fogjuk helyesen, vissza nem adatunk önmagunknak; míg meg nem szűnik a becsvágy hatalma fölöttünk, mindig meglátszik az akarat az iránt, hogy egyesek nagyzojlanak, hogy embertársaikban nem az önzertet, hanem a hunyászkodni tudást, szolgál lelket keressék.

(Folytatása következik.)

Scorpio.

V i d é k.

Máréfalva, 1888. júl. 18.*

(25 éves jubileum.)

Bodó Albert k.-oláhfalvi lelkész folyó hó 15-én ünnepelte meg papságának 25 évét, mi egy annyi gondnal küzdő életben, a milyen a legtöbb falusi papnak jut osztályrésztül, szép évsor, az Istennek drága kegyelme kivált akkor, midőn a jubileumokat már nem a szónak ő-frigyü értelme szerint, hanem már a 10 ik évben is kezd az emberiség, mintha ösztöne sugálna:

„Patakként tűnnek az életnapok,
Nem térnek vissza a lefolyt napok.
Azért az élet-ut óázain
Tarts pihenőt — s éljed babérait.”

És ismét: „Siess, mert az élet láthatáráról hulló csillagként hirtelen fogsz letűnni.”

A széles körben szerénysége és villanyozó humoráról ismeretes derék paptárs is magáévá tévén emez axiomák igazságát, a jelzett napon ünnepelt meg 25 éves nyilvános és dícséretes szereplésének ama nevezetes napját, a melynek fordulóján mintegy a multtal láttuk társulni a jelent, midőn egy negyed század lezajlása után újra megcsókolt az oltár szent követ. Nem czéлом, hogy biográfiáját hangzatos phrasisokban ventilláljam; hisz az ő élete állapotabeli kötelmeinek lelkiismeretes teljesítésében csendben és zajtalanul folydogált, hasonlóan a sas légi utjához, s jelleme e két szóban concentrál: „Ez a férfi a becsület és a kötelesség embere.”

³/₄ 11 órakor a k.-oláhfalvi templom harangjai jelezték az igazán szép számmal egybegyűlt híveknek a háládó istentisztelet kezdetét, melyet jubilánsnak a napi evangéliumra fektetett alkalmi beszédre nyitott meg, behatón fejtgetvén a papi hivatallal egybekötött küzdelmeket és az eljárás módor középutja tapintatos megtalálásának nehézségét, hogy a pap se hivatallának, se főlebbvalói, se a hasonló, sem pedig a rábizottaknak érdekeit ne sértse.

Hálás szívvel emlékezett meg Isten jószágáról, ki 25 év alatt olyan szívós egészséggel áldotta meg, hogy csak egyetlen egy napon kellett betegsége miatt helyettesítéssel gondoskodnia. Majd a k.-oláhfalvi híveket — mivel a társzélségből is többen voltak jelen — hívta föl hálára, figyelemztetvén őket arra, hogy ez év rájuk nézve szintén jubileum, még pedig 50 éves jubileum, a mennyiben 1838-ban szakítottatt el szentegyház Oláhfalutól, mint anakozságtól, e plebánia, és a nevezett évben travestáltatt parochiává.

A szent beszéd végeztével jubiláns — mélt. és főt. Jung Cseke Lajos mint manuuctor s az udvarhelymegyei kerület főesperese és díszes segédlet kíséretében — a főoltárhoz vonult s a „Te Deum”-ot intonálta, mely után a szokásos imák végeztetvén, a mozsarak háromszoros zugása közepe a szent mise véget ért. Az isteni tisztelet végeztével 1 órakor terített asztal várt a papok, rokonok és a jubiláns barátaira, s mire a választékos ebéd véget ért volna, Bodó oltártestvérünk a főesperes által a nála szokásos és ismeretes elmével tarackdurrogás és harsogó éljenzés között köszöntetett fel. Még alig voltunk az ebéd végén s már mélt. Ugron Gábor képviselő ur is eljött tisztelegni és üdvözlőváltatolt tolmácsolni, hogy „a jól megérdemelt 25 évhez a Gondviselés kegyeskedjék még 25-öt adni”.

Helyén volna itt, kedves paptárs, hogy működésed egyes mozzanatairól megemlékezzem; de nem teszem, mert jól tudom, hogy szerény, alázatos lelkületed irítozik a dícsérettől. Azért, midőn az élvezettel elköltött étel után eme sorokat papírra vetem, még visszhangzik lelkemben a jó kívánság, hogy az a jó Isten, ki vezéred volt ifjúságodtól fogva, kinek csodáit beszélted 25 éven keresztül s ezáltal nevéte megdicsőítettetted, ne hagyjon el téged majd késő öreg napjaidban sem, hogy lehess tanúja az Isten jó kedvének, a hosszú, hosszú, boldog életnek; legyenek bokrosok örömeid s mindig kevesebbek aggodalmid, s ha majd meghajlik élted ága, a boldog öntudat fehér galambja szálljon el szép multad virányai közé s hozzon babérlombot érdemeid fölé, a mit nemcsak én s a velem uri asztalodnál tiszteletre egybegyűlt vendégek, hanem téged tisztelő paptársaid is mindnyájan szívből kívánunk.

Béla falvi.

Különlélek.

— Esküvő. Díszes esküvő volt folyó hó 25-én Alsó-Csernátomban. Potsa Bertalan, Hatolykai Potsa József háromszék megyei főispán fia, vezette oltárhoz Alcsernátoni Damokos János nagybirtokos leányát: Jankát. Az esküvőn a kiterjedt székegy nemes család tagjai voltak jelen s az ünnepélyt követő fényes lakoma után az új

* Későn érkezett.

Szerk.

pár elutazott a völgyény birtokára, Szász-Dányánba. Hosszan tartó zavartalan boldogság kísérje az ifjú házaspár életét.

— Megérdemelt kitüntetés. A király ő felsége Bokor János altorjai római katolikus kántortanítónak — a tanítói pályán ötvennyolc éven át kifejtett buzgó és sikeres tevékenysége elismerésül — az arany érdemkeresztet adományozta.

— A műszaki tisztek megkezdtek a hadászati utak beutazását a stratégiai tekintetéből szükséges adatok beszerzése céljából, a mi rendszerezen minden négy évben szokott történni. Megyénkben egy genie-főhadnagy végzi ezen teendőket.

— Új áldozár. Solyom Géza, Solyom Ferencz altorjai jegyző fia, augusztus 5-én tartja első szent miséjét Altorján.

— Völgyi szintársulata szerdán fejezte be működését Seps-Szentgyörgyön. A „Tündérlak” című népszínművet adták elő Egri Kálmán jutalomjátékául. Közönség szép számban volt s Egri zajos tetszésnyilvánításokban részesült. Az előadás, mint rendesen, most is összesség volt. A derék társulat sok élvezetes estét szerzett a sepsiszentgyörgyi közönségnek rövid otlétele alatt s nemcsak játékával szerzett sok elismerést magának, hanem szoliditásával is, a mi csakugyan ritkaság.

— Egészségügy a honvédségnél. A m. kir. honvédelmi miniszteriumban a honvéd-egészségügy és honvédorvosi szükségessé vált czélszerű javítások és intézkedések tárgyában a napokban szaktanácskozmány volt, melyben Zsoldos ezredes elnökléte alatt több magasrangú tiszt és honvéd főtörzsorvos vett részt. Az enketten a következők ujonnan kidolgozott szabályzatok kerültek tárgyalás alá: 1. Szervi határozmányok a honvédorvosi tisztikar kiegészítésére. 2. Az orvosok előléptetési szabályzata. 3. Az orvosok minősítvényi táblázatának szerkesztésére vonatkozó szabályzat. A szaktanácskozmány alaposan megvitatta s szabályzatokat s a tárgyalás eredményéről jelentést tett a honvédelmi miniszternek, kihez egyszersmind a kijavított szabályzatokat is fölterjesztette.

— A marosludas-besztercei vasut megnyitása folyó hó 24-én fényes ünnepélyességek közt folyt le. Az első ünnepélyes fogadtatás Szász-Szentgyörgyön volt. Itt díszkapu és százakra menő tömeg nemzeti viseletben fogadta a megnyitót vonatot. Schiffbaumer főszolgabíró magyar beszéddel üdvözölte a vendégeket. Kiemelven a vasut fontosságát és megemlékeztvén a kormány nagymérvű támogatásáról, Esterházy Kálmán grófot el-tette. Fiatal leányok élén egy leány virágsokrot nyújtott át Esterházy grófnak, maga a község pedig óriási nemzeti-szalagos koszorut. Vermesen harangzugás és nagy embertömeg lelkes éljenzése üdvözölte a vendégeket. Lekenczen Konrad jegyző beszélt; a fogadtatás itt minden várakozást felülmúlt. Leirhatlan lelkesedést és szívéllyességet tanúsított itt a szász lakosság. Kerlésen ugyanigy történt. Sajó-Magyaróson Láni beszterce-naszód-megyei alispán egy küldöttség élén magyar beszédet mondott, melyre Esterházy gróf válaszolt. Besztercezen ezerekre menő közönség és a katonai zenekar volt a pályaháznál. Pellion polgármester tartott itt üdvözlő beszédet, melyre Esterházy gróf felelt. Ezt a bevonulás követte, mely lelkes ovatiók közt folyt le. Azután 50 terítékű bankett volt, melyen mindvégig lelkes hangulat uralkodott. Fényes bál és tűzijáték zárták be a nap ünnepélyességeit.

— Tüntető katonatisztek. Mint Gráczból írják, az ottani tisztikar folyó hó 24-én este Kuhn tábornagyszernagy tiszteletére lakomát rendezett, mely után nagyszerű ovációk következtek. Száz és száz katonatiszt kifogta Kuhn kocsijából a lovakat s maguk húzták a kocsit és hurrah-kiáltások között, kivont karddal kísérték a tábornagyszernagyot egész lakásáig, hol aztán vállalkra emelték, míg az ezerekre menő néptömeg üdvriadalban tört ki.

— Tagosítás Brassóban. A mult héten történtek meg Brassóban a határ tagosítására vonatkozó tárgyalások. A bíróság részéről Bisztray Károly eljárási bíró s Sára Lajos jegyző voltak jelen. A képviselőket Trausch József és Hiemesch Henrik képviselték. Nép elég volt, nagyobbára oláh és szász parasztok, kik ellene voltak a tagosításnak. A rend nem zavartatott meg egy percze sem. Különben a rend fenntartására meg is történt minden intézkedés. Eshetőségek ellensúlyozására a kaszányakban három század sorkatonaság — fejenkint 70 éles töltenyvel, 10 felbontva — állott egész napon át készen. Megjegyzendő, hogy azon éjjel kettős őrzáratok czirkáltak.

— Gyilkos asszony. Szerdán délután 2 órakor Kolozsvárt a patak-utca 15. számú ház udvarán Fodor István névalami csekélység fölött szóvitába keveredett a vele egy udvaron lakó Huszár István fuvarossal. A szóvitából verekezés lett, még pedig

igen szomoró eredménytel. Fodor Istvánné ugyanis Huszár Istvánt egy alig félkar nagyságú fával addig verte, míg ez félholtan maradt. A gyilkos nőt elfogták.

— **Megjelent:** „Értesítő a budapesti állami közép ipariskola 1887—88. tanévéről.“ Szerkesztette Hegedűs Károly igazgató. Az első tantályamat látogatta ez évben 45 növendék, a másodikat 39, a harmadikat 34. A tanári kar 18 személyből állott. A nagy gondnal összeállított értesítő pontos tájékoztatást nyújt az intézet céljáról és ama feltételekről is, melyekhez a felvétel kötve van.

— **Edison és a fonográf.** Senkit sem fog meglepni az a hír, hogy maga Edison volt az első, a ki az általa feltalált fonográfának praktikus hasznát vette. Nem rég ugyanis a genialis feltalálónak kis leánya született s ekkor Edison arra az elmés ötletre jött, hogy egy fonográfot helyezett el a gyermek-szobában, így akarván a kis leányka sírását, gagyogását, a dajka és az édes anya csitító szavait a jövő számára megőrizni. Majd ha a kis leány megnő, akkor a gondos apa valami ünnepélyes alkalommal meglepi leányát azzal, hogy elmondhatja a fonográf által gyermekkorának kedves emlékeit, melyeket majd mint anyja később értékesíthet. Azí is beszél, hogy Edison csinált egy babát is, a melynek belsejében fonográfot helyezett el, s mely így utána gagyogja az előtte elmondott szavakat.

179-ik közlemény

a háromszék megyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára Peselnek község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Daczó Lukács 1 liter rozsa, Daczó Imre 2 l. rozsa, László Mihály 1 liter rozsa, László József 1 liter árpa, Pópa Pál 1 liter rozsa, Kovács Ferencz 1 liter árpa, Oláh József 1 l. rozsa, Oláh Miklós 1 liter árpa, Kovács György 1 liter rozsa, Eperjesi Pál 1 drb ruhanemű, Szabó András 1 liter árpa, Solym Venczelné 2 liter rozsa, Solym Tamás 4 l. rozsa, Lemhényi István 1 liter rozsa, Dónáth András 1 liter rozsa, Lemhényi Ferencz 1 liter rozsa, Opra Ferencz 1 liter rozsa, Opra András 1 liter árpa, Kovács Ferencz szabó 2 l. rozsa, Bartis András 1 liter rozsa, Bartis János 1 liter rozsa, Opra Pál 1 liter rozsa, Opra József 1 liter rozsa, László Pál 1 liter rozsa, Hosszu István 1 liter rozsa, Szabó János 1 liter rozsa, Bódi János 2 liter rozsa, Solym József 10 kr, Balás József 3 liter rozsa, Kis Ferencz 1 liter rozsa, Kis András 1 l. rozsa, Gligor András 1 liter rozsa, Gligor Lukács 1 l. rozsa, Geczi Pál 1 drb tojás, Bódi Lukács 1 liter rozsa, Molnár András 1 l. rozsa, Molnár Mihály 1 liter rozsa, Molnár József 1 l. rozsa, Molnár Ferencz 1 liter rozsa, Kovács Lukács 1 liter rozsa, Bódi Ferencz 1 liter rozsa, Dónáth Zsigmond 6 kr, Gligor József 2 liter rozsa, Opra Ferencz 1 liter árpa, Opra András 2 liter rozsa, Gábor Ferencz 1 liter árpa, Daczó András 1 liter árpa, Laczi András 1 liter árpa, Kovács Józsefné 6 liter rozsa, László Ferencz 1 liter árpa, László Pál 1 liter árpa, Bódi András 1 liter rozsa, Márton János 1 l. rozsa, Bódi Ferencz 1 liter árpa, Varga András 2 liter rozsa, Varga István 1 liter árpa, Jankó András 20 kr, Opra István 1 liter rozsa, Opra Pál János 1 liter árpa, Gábor Ferenczné 1 liter rozsa, Kelemen Ferencz 1 liter rozsa, Jankó József 3 liter rozsa, Hosszu János 1 l. rozsa, Fejér Ferencz 1 liter rozsa, Gábor József 1 liter árpa, Opra András 1 liter árpa, Opra János 1 liter árpa, Opra Marci Ferencz 1 liter árpa, Ambrus András 1 liter rozsa, Márton Józsefné 3 kr, Márton András 1 liter rozsa, Lőrincz József 1 l. árpa, Gál Lukács 1 liter árpa, Kelemen András egy liter rozsa, Lemhényi Lukács egy liter rozsa, Lőrincz György egy l. árpa, Varga Ferencz egy liter rozsa, Daczó Péter egy liter rozsa, Daczó Ferencz egy liter rozsa, Bódi Pál egy liter rozsa, Áfra Ferencz egy liter árpa, Áfra János egy liter rozsa, Daczó Lukács egy l. rozsa, egy drb ruhanemű, Kányádi Ferencz egy liter árpa, Áfra Márton egy liter árpa, Szabó Pál egy liter árpa, Áfra József egy liter rozsa, egy liter árpa, Lemhényi Ferencz 2 liter árpa, Gligor Mihályné 2 liter rozsa, Daczó János egy liter rozsa, Áfra Ferencz egy liter rozsa, László Jánosné egy liter rozsa, Opra András egy liter rozsa, Gligor András 2 liter rozsa, Opra József 2 liter rozsa, Gál András egy liter árpa, Gligor Ferencz egy l. rozsa, Daczó András egy liter árpa, Daczó Ferencz egy l. rozsa, Gábor Imre 4 liter buza, Dónáth János egy liter rozsa, Kovács János 2 l. rozsa, Dónáth János 3 nagysága 2 liter rozsa, Kelemen János 3 liter buza.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. jan. 6.

Br. Szentkereszt Stephanie, elnök.

Vajna Károly, jegyző.

Közigazgatás.

Koncentrált marha-trágya. (Engrais de boeuf.) A nagy megerőltetések, melyeket földmívelésünk emelése érdekében tesznek és melyekkel azt üdvös reformok által javítani akarják, arra indítottak bennünket, hogy gazdáink figyelmét egy oly új kitűnő találmányra irányítsuk, mely lehetővé teszi a földbirtoknak fölötté olosó és intenzív kihasználását. A legemisebb segítője a mezei termelésnek tudvalevőleg a föld rendszeres trágyázása. — Trefort miniszternek az a kijelentése, melyet nem rég tett, hogy a Bánátnak Magyarország élel-tárákat való feltüntetése maholnap szatirává válik, — majdnem az egész országra nézve áll. És ennek első sorban gazdáink visszaütő magatartása az oka, melylyel a modern földmívelés újabb segédeszközeit fogadják. Így aztán nem csoda, hogy a sokkal jobb magyar föld hektáronként átlag mintegy 10—14 hektóliter terménnyel kevesebbet ad, mint az angol föld, a minke csak az az oka, hogy míg a magyar ember minden ilyen

„surrogat“ ellen kézzel-lábbal védekezik, addig az angol az ily segédeszközök racionalis alkalmazása által sokkal nagyobb eredményt képes felmutatni. Ehhez járul még nálunk a föld termő erejével való visszaélés, a mi — ha tovább is így tart — oda fog vezetni, hogy földjeink termelőképesség tekintetében a leggyöngébbek mögött is visszamaradnak. Körülbelül két évvel ezelőtt azonban az ismert Saxl testvérek czég Temesvárott „Első cs. és kir. szabad. koncentrált marha-trágya-gyár“ czim alatt oly telepet alapítottak, melynek termékei ma már annyira használtak és elterjedtek, hogy a gyár gőz- és sok más legújabb szerkezetű gépei mellett nagyon tekintélyes számú munkásokat is kénytelen foglalkoztatni. — A 60-as évek óta egy körülbelül 20 hold kiterjedésű területen 6—7 ölnyi magasságban földmívelést állati trágya-anyagok, melyeknek tömege már óriási dimenziókat kezdett ölteni, úgy, hogy már komolyan kellett ez óriási trágyahegy elszállítására gondolni, adták a nevezett czégnek az impulzust, hogy ez anyag pulverizálásával, illetve koncentráálásával, kísérleteket tegyen, melyeket — mint a tapasztalat mutatja — nem csak technikai, hanem anyagi eredmény is kísér, úgy hogy a gyár készítményei földmívelési és nemzetgazdasági szakkörökben a legjobb fogadtatásra találtak és a kereslet folytonosan növekedik. — Különösen a mintagazdaságok azok, melyek eddig műtrágyát használtak és azt most a temesvári gyárnak koncentrált állati trágyájával pótolják, vagy mindkettőt egyidejűleg alkalmazzák. — A Saxl-féle trágya-anyagnak sok előnye van a közönséges műtrágyával szemben és a földmívelésnek legjobb elvén, az istálló-trágyagazdaságon alapszik és tulajdonképpen nem áll egyébből, mint az istálló-trágyagazdaság népszerűsítéséből, melynek célja a földnek az állati trágya útján időről-időre mindazokat az anyagokat visszaadni, melyek attól a kihasználás által elvonattak. A műtrágyánál kénytelen a gazda a tulajdonképeni hasznos alkatrészek mellett: mint nitrogén phosphorsav és kali, ezekkel arányban nem álló nagy mennyiségű nemcsak értéktelen, hanem még ártalmas részeket is felhasználni. — A Saxl-féle trágya-anyag a következő alkatrészeket tartalmazza:

Eghehető szerves alkatrészek . . . 70%
Hamu 30%

100 rész száraz alkatrészen:

Víz 9.16%
Földoldható phosphorsav . . . 2.30%
Nehezen oldható phosphorsav . 3.02%
Nitrogén (Légeny) 3.05%
Kali (K₂O) 1.92%
Kénsav (S O₂) 0.78%

Ez az összetétel mutatja, hogy a töményített marhatrágya kitűnően alkalmas a gabbaneműek és mezei termények trágyázására. Nem képzelhető sem jobb, sem könnyebben kezelhető trágya, mint a nevezett temesvári gyárnak terméke és bizonyára csak szolgálatot teszünk a magyar gazdaközönségnek, ha e hazánkban új iparággal, mely rövid fennállása óta a szakkörökben oly kitűnő fogadtatásra talált, — az ideai nagykőrösi gazdasági kiállításon pedig első díjat: arany érmét nyert — megismertetjük és kívánjuk, hogy e gyár hazánkban az ohajtott üzleti virágzásnak induljon.

Szerkesztői izenet.

Szerettem . . . Megkaptuk, de félretettük, mert efféleket nem szoktunk közölni. Prózá dolgozatokat szívesen vesztünk mindig.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és tőzsdén

1888. július 27-én.

Magyar aranyjáradék 4%	101.60
Magy. papirjáradék 5%	90.05
Magyar vasuti kölcsön	151.75
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	97.75
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	—
M. keleti vasuti államkötv. III.	115.—
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.50
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	104.50
Temes-bánáti földteherm. kötvény	104.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.50
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	100.50
Magyar nyeremény-sorsjegykölcsön	103.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	125 —
Oszttrák járadék papirban	80.75
Oszttrák járadék ezüstben	82.25
Oszttrák járadék aranyban	112.25
1860. államsorsjegyek	139.75
Oszttrák-magyar bankrészvény	872.—
Magyar hitelbank-részvény	303.50
Oszttrák hitelintézet-részvény	308.10
Cs. és kir. arany	5.83
20 frankos arany	9.85
Német birodalmi márka	60.90
London (2 havi váltókért)	124.08
20 márka arany	12.18

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelyt, július 26-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	4 frt 60 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	2 frt 80 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	2 frt 60 kr
Arpa (elegy)	hektóliterenkint	— frt — kr
Zab	„	1 frt 70 kr
Törökbuza	„	4 frt 60 kr
Kása (köles)	„	8 frt — kr
„ (árpa)	„	24 frt — kr
Borsó	„	6 frt 50 kr
Lencse	„	10 frt — kr
Fuszulyka	„	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt — kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 32 kr
Disznóhús	„	— frt 40 kr
Juh-hús	„	— frt 20 kr
Szalonna	„	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 20 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Közírré tesszük, hogy az összes borszéki savanyuvizek

főraktárát

Kézdi-Vásárhely és vidékére nézve elvállaltuk. Egy üveg borszéki víz ára 7 kr. Nagyban vételnél kedvezmény.

Dávid Gyula és társa.

Sz. 1045. tkkv.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közírré teszi, hogy peselneki Potsa Gyula végrehajthatónak kézdiszentléleki Horváth Dávid végrehajtást szenvedő elleni 2900 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Kézdi-Szentlélek és Polyánban fekvő, a kézdiszentléleki I. rész 105. sz. tjkvben 193. hr. sz. 10 frt, 1509., 1510. hr. sz. 63 frt, 2332—2335. hr. sz. 51 frt, 3301., 3302. hr. sz. 70 frt, 4378., 4379., 4380., 4381., 4382. hr. sz. 167 frt, 5508., 5509. hr. sz. 76 frt; továbbá a kézdiszentléleki II. rész 38. sz. tjkvben A + 480. hr. sz. 23 frt, 926., 927. hr. sz. 12 frt, 942. hr. sz. 36 frt; végre a polyáni 835. sz. tjkvben A + 907. hr. sz. 2 forint, 6764. hr. sz. 8 frt, 6799. hr. sz. 4 frt, 6800., 6801. hr. sz. 61 frt, 6882., 6883., 6884. hr. sz. 49 frt, 7010. hr. sz. 4 frt, 7011. hr. sz. 6 frt becsértékű ingatlanokra (a 156. §-ra tekintettel) az árverést ezenell megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi augusztus hó 7-ik napján d. e. 9 órakor Kézdi-Sztlélek és Polyán községek házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírójá. K.-Vásárhelyt, 1888. április 10-én.

Vajna Dénes,
kir. tviszki bíró.